

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 43.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874506448/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Madonnaer i Kobberstik. Over Sofaen hang et meget stor Stik af Correggios Madonna di San Sebastiano — den forunderlige Helgen med de prægtige Lemmer, der bæver i Smerte — eller erotisk Henrykkelse — og hos hvem det hellige og profano flyder sammen i mystisk Enhed. Under dette Billede hang samme Malers Magdalena i Farvetryk. Ved Siden af denne Sirlighed gik dog en genial Uorden. Paa Skrivebordet laa et Kaos af Papirer og Pjecer, og rundt om paa Stolene opslagne Bøger og udfoldede Aviser.

— Man savner en Hustrus ordnende Haand, sagde Pastor Alstrup, trak paa Skuldrene og gjorde en Lænestol ryddelig for Fruen. Hans Ansigt blev alvorligt opmærksomt, haa kneb Øjenlaagene lidt sammen og rettede et spørgende Blik paa Cecilie.

Skælvende med nedslagne Øjne, men med en fortvivlet Hurtighed som en Skolepige, der fremsiger sin Lektie til Eksamen, fortalte hun Præsten sin Historie, sine lønlige Henrykkelser og ekstatiske Tilstande, og om hvor forlegen hun var med Hensyn til den Mand der havde vist hende mange Tjenester paa en saa uegennyttig Maade, som ved sit hedenske Væsen alligevel var hende til Forargelse. De enkelte mest betegnende Træk i deres Samliv tav hun dog om.

Præstens hvide Tænder tittede frem bag hans svulmende, kirsebærrode Læber.

— Elsker De ham? spurgte han med inkvisitorisk Betoning.

— Nej, nej, svarede Cecilie ivrig.

— Saa indlad Dem ikke paa Samtaler med ham om religiøse Gebeter; og bliver han paaatrængende, saa — De véd, hvad der staar skrevet: Hvis dit højre Øje forarger dig osv. —

— Men han talte om, at jeg maatte gøre en stor Opofrelse, en Kærlighedsgerning, hvis han skulde have Agtelse for min Tro. Er der dog ikke noget deri, Hr. Pastor?

— Hm! den gamle Historie, som de alle raaber paa. Vent, til Deres Tro uimodstaaelig driver Dem til en saadan Gerning, thi er den ikke Troens naturnødvendige Frugt, er den kun Tant.

— Saadan staar der ogsaa i alle de gudelige Bøger, som jeg har læst. Men han (hun undgik at nævne Povlsen ved Navn), sagde, at jo mere en saadan Gerning kostede mig Overvindelse, jo fjernere den laa for min Natur, desto mere var den værd.

— Det Søren Kierkegaardske Paradoks forfladiget i den populære Hverdagsopfattelse, sagde Præsten fornemt henkastende og trak paa Skuldrene. Det er alt, hvad den store Kirkestormer har udrettet, at forsyne det aandelige Proletariat med enkelte Stikord